Mai multă aplecare pentru temeiurile minții

On Iunie 04, 2013

Orientează gândurile omului spre ceva care este mai presus de exigențele sale, deviind acea urmă de contrazicere care îi amplifică incoerența în gândire și acțiune.

Numele ei este Laura Quinn. Ştiu că mă urăște fiindcă are nevoie de mine, iar eu o urăsc fiindcă este plină de aroganță atunci când ar fi trebuit să fie plină de bunăvoință. Trebuie să fi simțit ceva extrem de puternic, de vreme ce dă curs propriei sale temeri. Dar în același timp cred că a adulmecat un stimulent însuflețitor care îi potolește nemulțumirea adunată în ea de atâta amar de vreme, care îi potolește setea de a-și satisface vanitatea.

O remușcare intensă pare care-i dă forța de a se angaja într-o depășire de sine. O zvâcnire de rebeliune. O presiune puternică venită din afara propriei zone de confort material, subordonat unei etici profesionale. Iar în această clipă de maximă încordare, în care totul din ea depinde de rezultatul teribilei explozii de rațiune și simțire, în această clipă în care încercarea de a se redresa după atâtea eșecuri devine o opțiune demnă de luat în seamă, are loc o inversiune de perspectivă.

O poftă cumplită de se înălța deasupra ei însăși, de a-și depăși limitele în care a fost constrânsă să trăiască, pare c-o năpădește. Deprinderea voinței ei de a funcționa după o normă condiționată de conștiință și imprimată de factorul înnăscut al inclinațiilor spre mândrie, parte de factorul influențelor educative provenite din școala vieții, corespunde ambițiilor de lărgire a perspectivelor de a face carieră, ceea ce o îngroapă încet într-o stare de depresie, de abandon, de neputință, pentru că nu există nimic bun de care să se poată agăța.

Leadership: Realitatea în care te găsești este o sumă a percepțiilor și atitudinilor tale asupra a ceea ce ai de înfăptuit prin diverse extensii pe care le poți adăuga calității vieții?

În celebra carte "Excelența în afaceri", scriitorul american Jim Collins enunța conceptul de Arici:

"Nu, aricii nu sunt niște prostănaci. Ei au o perspicacitate pătrunzătoare, care le permite să vadă prin complexitate și să discearnă modelele ascunse din spatele ei. Aricii văd ceea ce e esențial și ignoră restul..

Cei care conduceau companiile de referință aveau tendința să fie vulpi, fără să obțină vreodată avantajul clarității dat de conceptul de arici, fiind în schimb împrăștiați, difuzi și inconstanți."

Laura Quinn este o vulpe deșteaptă și frumoasă, dar care nu suportă să-și arate viclenia, fiind deja mult prea dezamăgită de drumul vieții sale. Singura extensie pe care o poate adăuga vieții sale pentru a-și reveni puțin din zbuciumul captivității pe care i-o conferă cariera este o ieșire din rutină, provocarea de a se alătura unei inițiative riscante, îndrăzneala de a sfida lumea și soarta.

Ea nu mai are de înfăptuit o multitudine de sarcini pentru marii acționari ai băncii, ci doar una singură: un plan constructiv pentru a-și revizui atitudinea radical față de suferință, față de semnificația acordată vieții.

Sentimentul cel mai puternic și violent care îl poate copleși pe om, întunecându-i adesea dreapta judecată, se naște din alunecarea sa într-o stare de visare care îl împiedică să-și trăiască prezentul.

În ea se produce o reacție. În care activitatea moleculelor reactante se realizează prin absorbție de energie luminoasă. Ansamblul ei căpătă o altă nuanță, flacăra deșteptării se aprinde. Glasul devine mai surescitat. O nesiguranță îi dezvăluie intenția. Căci tot mai mult se agață de acest cuvânt magic, flămând de răspunsuri: " *Cum?* ", care-i asigură un disconfort straniu, învăluind-o apoi într-o tăcere neînțeleasă.

Dar, vai, cum de nu mi-a trecut prin minte gândul acesta nebunesc, cum de am neglijat partea aceasta înălțată a punții care ține laolaltă elementele aparent disparate dintre noi? Gândul că trebuie să împărțim credința de a reuși, palpită nestăpânit în mine. Iar în timp ce eu tremur de emoție la acest gând, ea tremură de îndoială. Ceea ce este ascuns în mine se revede tot mai mult în ea însăși. Eu, domnul Hobbs, nu am nicio remușcare, și nici Laura nu ar trebui să aibă, fiindcă remușcarea este o condiție de a ne lăsa înrobiți de niște "ei" împopoțănați cu titulatura de elite.

Leadership: Îți îmbunătățești experiența de a deduce când cineva îți acordă o atenție mai mare decât cea cuvenită unui trecător care nu știe la ce să se uite în drumul vieții?

Am reușit cu ajutorul Laurei să pătrund în camera diamantelor. Am reușit împreună. Dar acum ea este cuprinsă de spaimă. Simt o remușcare din partea ei, un sentiment de reținere, o ezitare a conștiinței. Trebuie să mențin răsuflarea acestei ființe vii, să completez neîntârziat acel ceva care simt că-i lipsește, să schimb natura ei de a fi. Ea tot nu-mi intuiește adevăratele intenții, important este că latura ei psihică și emoțională nu s-a deteriorat în urma impactului cu ieșirea din formatul vieții cu care se obișnuise.

Mă întărâtă trufia și lașitatea, frica ei de a-și continua traseul pe care îl imaginasem împreună. Firea ei este stăpânită de pofta de a domina acest joc al contrariilor, de a mă birui printr-un comportament sfidător, alteori printr-un egoism exacerbat. Rezist destoinic reproșurilor ei. Simte, desigur, că dorința mea irefutabilă și nestingherită de a duce la bun sfârșit planul nu pornește din lăcomie de bani. E altceva la mijloc, mai presus decât diamantele.

Mă privesc pe mine însumi, îmi ascult cu atenție inima, ceva mă frământă groaznic. Simt că am devenit contrariul a ceea ce-i spunea odată pastorul Gabriel Damours regelui Henric al IV-lea: " *Izbutești să prinzi în plasă oamenii.* " Acum, eu eram cel prins în plasă, în propria mea plasă - a neputinței de a controla emoțiile complicei mele, care trebuie să recunosc, mă influențau.

Produsul minții pe care îl faci cunoscut prin acceptul de a lua parte la anumite evinimente se manifestă prin atașamentul tău față de efectul vieții pe care îl îmbrățișezi atât de mult cât îți pasă de lungimea ei.

Un trecător care nu știe să se uite la drumul vieții este un om care nu știe să spună pe nume nemulțumirii de sine față de consecvența cu care trebuie fie capabil să ducă la bun sfârșit un proiect grandios. Din punct de vedere sufletesc, forma acestei individualități se distinge prin modul relativ constant de a răspunde activ la provocările lumii exterioare, deci prin modul de a se determina ca diferență între "ceea ce vrei să fii și ceea ce ești cu adevărat".

Produsul minții ei trebuie să fie capacitatea de a-și demonstra voința, motivația de a-și învinge fricile și suferința, capacitatea de a se adapta la diferite situații de fundătură, când nu are la dispoziție vreo soluție imediată. Domnul Hobbs rămâne destul de rezervat în

privința variantei unui drum paralel cu una din laturile fundamentale a Laurei: instinctul de apărare.

Este extrem de dificil să separ semnalul cerebral care îi comandă închiderea în ea însăși, de zgomotele de fond ale inimii care îi condiționează deschiderea spre noi modalități de a fi conștientă și de a se deplasa prin lume - văzându-se printr-o altă lentilă. Chiar și un super-expert în persuasiune ar trebui să muncească enorm pentru a devia acea urmă de contrazicere care face ca totul să fie incoerent la ea. Şi cu greu ar reuși să-i orienteze acțiunile spre ceva ce este mai presus de exigențele ei: gândirea și urma de loialitate rămasă față de vechiul stil de viață.

Totuși, sunt sigur că omul care i-a putut recunoaște calitățile, singurul din toată lumea care a putut s-o înțeleagă, sunt eu. Femeia aceasta, chiar dacă ai sfărâma-o ca pe un ciob de sticlă, tot ar trebui să o admiri, căci totul în ea emană o strălucire aparte. Dar un astfel de om căruia i se încordează trăsăturile de la prima pală de vânt, dacă nu reușești să-l schimbi, te schimbă el pe tine.

Leadershipul este ceea ce vrei să schimbi la tine știind că ceea ce văd ceilalți la tine este o reflectare directă a personalității tale în conștiința unei lumi întregi.

Mai multă aplecare pentru temeiurile minții privește necesitatea unei noi abordări a omului în conformitate cu o normă general acceptată de ceilalți oameni din jur. La rândui ei, această abordare cere implicare și participare, nu supunere oarbă în fața cerințelor de schimbare - care pot să perturbe temporar zona lui de confort.

Așa cum un sistem, pentru a deveni cibernetic, trebuie să-și organizeze elementele într-un subsistem de comandă și într-un sistem de execuție, tot astfel actul de transformare al omului, absolut necesar abordării leadershipului la nivele superioare, trebuie să se producă pașnic în el însuși. Si se poate produce doar prin eliminarea confuziilor ce pot interveni ca factori demotivanți în sistemul lui de funcționare, deviind acea urmă de contrazicere care îi amplifică incoerența în gândire și acțiune.

Cunoaște omul și frânează-i impulsurile care inițiază procese nedorite, uneori chiar destructive.

Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/mai-multa-aplecare-pentru-temeiurile-mintii.html